

Sygn. akt XII Ko 91/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Konrad Mielcarek

Protokolant: stażysta Kacper Kalisz

w obecności Prokuratora: Jarosława Szklarczyka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2022 r.

sprawy z wniosku **M. O.**

przeciwko Skarbowi Państwa

o zadośćuczynienie za krzywdę z tytułu zatrzymania w dniu 24 października 2020 r. w W. w sprawie PR 1 Ds. (...) Prokuratury Rejonowej (...) w W.

I. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. O. kwotę,- 4000,- zł (cztery tysiące złotych) tytułem zadośćuczynienia za krzywdę z tytułu niewątpliwie niesłusznego zatrzymania w dniu 24 października 2020 r. w W. w sprawie PR 1 Ds. (...) Prokuratury Rejonowej (...) w W. oraz kwotę 600,- zł (sześćset złotych) tytułem odszkodowania, przy czym obie wymienione kwoty z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie wniosek oddala;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy M. O. kwotę 1100,- zł (tysiąc sto złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UWO	Sygnatura akt	XII Ko 91/21	
WNIOSKODAWCA			
M. O.			
ZWIĘZŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA			

1.	Odszkodowanie (kwota główna)	600 zł	odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (żądanie, k.47)
2.	Zadośćuczynienie (kwota główna)	10.000 zł	odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (żądanie, k.47)
3.	Inne	zwrot kosztów zastępstwa procesowego	

		zgodnie z oświadczeniem w kwocie 1100 zł	
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.1.1.	W dniu 24 października 2020 roku w W. odbyło się legalne zgromadzenie, w którym uczestniczył M. O., niosąc flagę Polski. Chciał w ten sposób wyrazić sprzeciw wobec jego zdaniem niesłusznej polityki rządu dotyczącej pandemii.	Zeznania W.-dawcy	k. 53
3.1.2.	W toku trwania zgromadzenia biorący w nim udział zostali otoczeni przez kordon Policji. Do M. O. podbiegło kilku funkcjonariuszy Policji. Następnie został przez nich obezwładniony, użyto wobec niego środków przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek i zaprowadzono go do radiowozu.	Zeznania W.-dawcy	k. 53
3.1.3.	Jako przyczynę zatrzymania wskazano czynny udział w zbiegowisku (popelnienie czynu z art. 254 § 1 kk).	Zeznania Wnioskodawcy, protokół zatrzymania	k. 53 akta sprawy II Kp 3136/20, k. 11
3.1.4.	Wnioskodawca został zatrzymany o godzinie	protokół zatrzymania, zaświad-	k. 11, 13 i 22 akt sprawy II Kp 3136/20

	<p>15:40 w dniu 24 października 2020 roku (w protokole błędna data zatrzymania „23” zamiast „24” października), a zwolniony około godz. 12:20 w dniu 25 października 2020 roku, po czynności przesłuchania go w charakterze podejrzanego. W związku z jego stanem zdrowia (zaburzenia afektywne dwubiegunowe) po zatrzymaniu został przewieziony do szpitalnego oddziału ratunkowego, gdzie otrzymał receptę na leki, które wykupił za własne środki.</p>	<p>czenie lekarskie, przesłuchania podejrzanego</p> <p>karta informacyjna</p>	<p>k.8</p>
3.1.5.	<p>W wyniku złożonego przez pełnomocnika zażalenia na zatrzymanie w dniu 2 sierpnia 2022 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie orzekł, iż zatrzymanie wnioskodawcy było bezzasadne i nieprawidłowe. Tytułem wynagrodzenia za sporządzenie zażalenia M. O. uiszczył na rzecz ustanowionego pełnomocnika kwotę 600 zł.</p>	<p>Postanowienie z dnia 2.08.2022 w sprawie II Kp 3136/20</p> <p>P.-nie przelewu</p>	<p>k. 64-66 akt sprawy II Kp 3136/20</p> <p>k. 6,7</p>
3.1.6.	<p>M. O. przetrzymywano w radiowozie około dwie godziny. Na komendzie nie pozwolono mu skontaktować z rodziną, martwił się o narzeczoną w zaawansowanej ciąży. Prosił, żeby poinformowano ją o</p>	<p>Zeznania wnioskodawcy</p>	<p>k. 33-34</p> <p>k. 29-30 akt sprawy II Kp 3163/20</p>

zatrzymaniu, ale nie wiedział, czy w końcu to uczyniono. Nie umożliwiono mu kontaktu z prawnikiem, nie mógł ustalić danych prawnika, bo zabrano mu telefon. Był problem, żeby wyjść do toalety. Na komendzie doszło do rewizji osobistej, kazano mu rozbierać do naga, co było dla niego nieprzyjemne. Funkcjonariusze mówili, że szkoda, że nie ma komuny, bo mogli wtedy mocniej pałować, zwracano się do niego na „ty”. Był bardzo głodny, przez cały okres zatrzymania otrzymał jedną kanapkę z serkiem topionym i czarną herbatę. Jego ojciec jechał niepotrzebnie 100 km, żeby przywieźć mu leki, nie mógł się z nim skontaktować, żeby nie przyjeżdżał, bo ma lekarstwa. W nocy nie mógł spać z powodu obaw o żonę. Po zatrzymaniu jego znajomi dowiedzieli się o tym i wyśmiewali się z niego, że chodzi na protesty, co wcześniej ukrywał. Po zatrzymaniu przez dwa tygodnie miał obniżony nastrój, na widok policjantów odczuwał lęk, przestraszył się i nie brał już więcej udziału w takich zgromadzeniach. W wyniku zatrzymania wnioskodawca nie poniósł żadnej szkody fizycznej.

3.1.7.	Postępowanie karne wobec M. O. i innych podejrzanych w sprawie PR 1 Ds. (...).AZ w dalszym ciągu pozostaje zawieszony na mocy postanowienia z dnia 28 grudnia 2021 r.	Postanowienie, pismo	k. 49-51				
Fakty uznane za nieudowodnione							
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty				
3.2.1.	---						
OCENA DOWODÓW							
Dowody będące podstawą ustalenia faktów							
Lp. faktu z pkt 3.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu					
	<table border="1"> <tr> <td>Dokumenty w postaci postanowienia, zaświadczeń, protokołów</td> <td>Nie budziły wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez strony.</td> </tr> <tr> <td>Zeznania Wnioskodawcy</td> <td>Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy, które były szczegółowe, spójne wewnętrznie, zgodne z przedłożoną</td> </tr> </table>	Dokumenty w postaci postanowienia, zaświadczeń, protokołów	Nie budziły wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez strony.	Zeznania Wnioskodawcy	Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy, które były szczegółowe, spójne wewnętrznie, zgodne z przedłożoną		
Dokumenty w postaci postanowienia, zaświadczeń, protokołów	Nie budziły wątpliwości Sądu i nie były kwestionowane przez strony.						
Zeznania Wnioskodawcy	Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy, które były szczegółowe, spójne wewnętrznie, zgodne z przedłożoną						

	do akt dokumentacja, a także zbieżne ze stanowiskiem Sądu Rejonowego rozpoznającego zażalenie na zatrzymanie. Zeznania jawią się jako wiarygodne i szczerze.					
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)						
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu				
	---	---				
PODSTAWA PRAWNA						
Oszkodowanie						
1.	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Kwota główna</th> <th>Odsetki</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td></td> <td>600 złotych (art. 552 § 4 k.p.k.)</td> </tr> </tbody> </table>	Kwota główna	Odsetki		600 złotych (art. 552 § 4 k.p.k.)	Ustawowe od dnia uprawomocnienia się wyroku do
Kwota główna	Odsetki					
	600 złotych (art. 552 § 4 k.p.k.)					

		dnia zapłaty (art. 481 k.c.)
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		
<u>W</u> <u>zakresie</u> <u>odszkodowania:</u> Zgodnie z art. 552 § 1 i 4 kpk w wypadku niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania lub zatrzymania przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Podstawową przesłanką orzekania w trybie określonym przepisami Rozdziału		

58
Kodeksu
postępowania
karnego
jest
stwierdzenie,
iż
zastosowane
tymczasowe
aresztowanie
lub
zatrzymanie
było
niewątpliwie
niesłuszne.

Niezależnie
od
spełnienia
ogólnej
przesłanki
dochodzenia
odszkodowania
i
zadośćuczynienia
odpowiedzialność
Skarbu
Państwa
przewidziana
w art.
552 i
następnych
kpk,
jako
lex
specialis,
dotyczy
wyłącznie
szkody
będącej
wynikiem
bezpośredniego
związku
przyczynowego
z
niewątpliwie
niesłuszną
izolacją
danej
osoby.

Szkoda,
o
której
mowa
w art.
552
k.p.k.,
powinna
wynikać
w
sposób
bezpośredni
z
zastosowania
niewątpliwie
niesłusznego
aresztowania
(zatrzymania),
nie
zaś
być
tylko
jego
pośrednim
następstwem
(por.
postanowienie
SN z
dnia
30
lipca
2014
r. IV
KK
11/14).

W
orzecznictwie
wskazuje
się, iż
wydatki
związane
z
kosztami
obsługi
prawnej
podjętej
przez
obrońcę
w

związku
z
zatrzymaniem/
tymczasowym
aresztowaniem
mają
bezpośredni
(adekwatny)
związek
z
faktem
pozbawienia
wolności
zatrzymanego/
tymczasowo
aresztowanego.
Nie
ulega
bowiem
wątpliwości,
iż
wydatki
te nie
powstałyby,
gdyby
do
zatrzymania
nie
doszło.
Nie
ma z
kolei
wpływu
na
bezpośredni
charakter
tego
związku
okoliczność,
że
zatrzymany
mógł,
ale
nie
musiał
takich
wydatków
ponosić.
Podobnie
wskazano

m.in.
w
wyroku
Sądu
Apelacyjnego
w
Warszawie
z
6.09.2017
r., II
AKa
136/17,
iż
konsekwencją
stosowania
wobec
poszkodowanego
tymczasowego
aresztowania
była
konieczność
poniesienia
kosztów
udzielonej
mu
pomocy
prawnej,
choć
nie w
wysokości
wydatkowanych
przez
niego
kwot,
i fakt
podjęcia
obrony
za
pośrednictwem
ustanowionego
obrońcy
z
wyboru
należy
uznać
za
normalny
skutek
pozbawienia
go

wolności.
Sąd
nie
podziela
z kolei
stanowiska
zaprezentowanego
w
wyroku
Sądu
Okręgowego
w
Olsztynie
z
17.01.2019
r., II
Ko
251/18,
na
które
poważ
się
pełnomocnik,
zgodnie
z
którym
koszty
związane
ze
skorzystania
z
pomocy
profesjonalnego
pełnomocnika
w celu
sporządzenia
zażalenia
nie
sposób
uznać
za
wynikłe
bezpośrednio
z
niesłusznego
zatrzymania.

Nie
ulega
wątpliwości,

że sąd
karny
w
myśl
przepisów
uregulowanych
w
rozdziale
58
KPK
orzeka
jedynie
co do
szkód
i
krzywd
będących
bezpośrednim
następstwem
niesłusznie
zastosowanego
środka
przymusu.
Do
wydatków
takich
należy
np.
utrata
wynagrodzenia,
koszty
związane
z
leczeniem,
a
także
– w
przekonaniu
Sądu
Okręgowego
–
wydatki
poniesione
na
udzieloną
mu
pomoc
prawną.
Potwierdzeniem
bezpośredniości

poniesionych
wydatków
na
ustanowienie
pełnomocnika
w
związku
z
zatrzymaniem
wnioskodawcy
jest
fakt,
iż w
wyniku
złożonego
przez
tego
pełnomocnika
zażalenia
zostało
stwierdzone,
że
zatrzymanie
to
dokonało
się
niezasadnie
i
nieprawidłowo.

Z
powyższych
względów
Sąd
uwzględnił
wniosek
o
odszkodowanie
w
dochodzonej
wysokości.

W
zakresie
odsetek:

Obowiązek
zapłaty
odsetek
został

uregulowany
w art.
481
k.c. W
każdym
wypadku
opóźnienia
dłużnika
w
zapłacie
świadczenia
pieniężnego
wierzyciel
może
domagać
się
świadczenia
ubocznego
w
postaci
odsetek
za
opóźnienie.
Odsetki
należą
się, w
myśl
wyrażnego
brzmienia
art.
481 §
1 k.c.,
jedynie
od
zobowiązań
pieniężnych.

Odsetki
są
roszczeniem
akcesoryjnym
w
stosunku
do
roszczenia
głównego,
w
związku
z tym
Sąd

Okręgowy
nie
uwzględnił
podniesieniowego
przez
pełnomocnika
Skarbu
Państwa
zarzutu
przedawnienia
tego
roszczenia
(zgłoszonego
na
rozprawie
w
dniu
10.10.2022
r.), co
miałoby
wynikać
z
treści
art.
555
k.p.k.
Nie
ulega
wątpliwości,
iż
żądanie
odszkodowania
i
zadośćuczynienia
zostało
złożone
przez
wnioskodawcę
w
terminie
(25
października
2021
r.).
Należy
także
wskazać,
iż
przepis
art.

555
kpk
mówi
wyłącznie
o
„roszczeniach
przewidzianych
w
niniejszym
rozdziale”,
a
zatem
odnosi
się do
żądania
odszkodowania
i
zadośćuczynienia;
rozdział
58 nie
wskazuje
w
ogóle
na
pojęcie
odsetek
od
żądanych
kwot,
co
przenosi
rozważania
w tym
zakresie
na
grunt
prawa
cywilnego.
Przywołać
w tym
zakresie
należy
stanowisko
zajęte
przez
Trybunał
Konstytucyjny
w
wyroku
z

11.10.2012
r., SK
18/10,
zgodnie
z
którym
„roszczenia
przewidziane
w art.
552
k.p.k.
mają
charakter
cywilnoprawny.
Wynika
z tego,
że
termin
przedawnienia
nie
może
być
skracany
ani
przedłużany
przez
jakąkolwiek
czynność
prawną
(art.
119
k.c.),
że
ulega
zawieszeniu,
jeżeli
np.
uprawniony
z
powodu
siły
wyższej
nie
może
dochodzić
roszczenia
przed
sądem
(art.
121

pkt 4
k.c.),
ale
też, że
bieg
przedawnienia
przerywa
się
przez
każdą
czynność
przed
sądem,
przedsięwziętą
bezpośrednio
w celu
dochodzenia
roszczenia
(art.
123 §
1 pkt
1 k.c.),
a więc
także
przez
łożenie
żądania
o
odszkodowanie".
Należy
ponadto
opowiedzieć
się za
poglądem
wyrażanym
w
doktrynie,
iż
roszczenie
o
odsetki
za
opóźnienie
przedawnia
się
najpóźniej
z
chwilą
przedawnienia
się

roszczenia
głównego
(choćby
nie
upłynął
jeszcze
wynikający
z art.
118
k.c.
termin
ich
przedawnienia).
Wobec
powyższego
stwierdzić
należy,
iż
odsetki
od
żądanego
odszkodowania
i
zadośćuczynienia
przedawniają
się
najpóźniej
z
chwilą
przedawnienia
tych
roszczeń,
te zaś
zostały
zgłoszone
w
terminie
ustawowym
(i nie
uległy
przedawnieniu),
ponadto
bieg
terminu
przedawnienia
żądania
odsetek
uległ
przerwaniu
z

	<p>momentem wystąpienia z wnioskiem o odszkodowanie i zadośćuczynienie.</p> <p>W związku z tym Sąd zasądził kwotę odszkodowania, jak i zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.</p>	
--	---	--

Zadośćuczynienie		
------------------	--	--

2.	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="470 1406 571 1534">Kwota główna</th> <th data-bbox="571 1406 678 1534">Odsetki</th> <th data-bbox="678 1406 782 1534"></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="470 1534 571 2038"></td> <td data-bbox="571 1534 678 2038">4000,- złotych (552 § 4 k.p.k.)</td> <td data-bbox="678 1534 782 2038">Ustawowe od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (art. 481 k.c.)</td> </tr> </tbody> </table>	Kwota główna	Odsetki			4000,- złotych (552 § 4 k.p.k.)	Ustawowe od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (art. 481 k.c.)	
Kwota główna	Odsetki							
	4000,- złotych (552 § 4 k.p.k.)	Ustawowe od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (art. 481 k.c.)						

Zwięzłe
o
powodach
podstawy
prawnej

Zgodnie
z art.
552 §
4
k.p.k.
odszkodowanie
i
zadośćuczynienie
przysługuje
w
wypadku
niewątpliwie
niesłusznego
tymczasowego
aresztowania
lub
zatrzymania.
Odpowiedzialność
Skarbu
Państwa
za
niewątpliwie
niesłuszne
zatrzymanie
oparta
jest
na
zasadzie
ryzyka,
a nie
na
zasadzie
winy.
Powyższe
powoduje,
że
niewątpliwie
niesłusznym
- w
rozumieniu
art.
552 §

4
k.p.k.
– jest
takie
zatrzymanie,
które
było
stosowane
z
obrażą
przepisów
rozdziału
27
k.p.k.
oraz
zatrzymanie
powodujące
dolegliwość,
której
zatrzymany
nie
powinien
doznać
– w
świetle
całokształtu
okoliczności
ustalonych
w
sprawie,
a w
szczególności
prawomocnego
jej
rozstrzygnięcia
(por.
uchwała
Sądu
Najwyższego
z dnia
15
września
1999
roku,
sygn.
akt I
KZP
27/99
oraz
wyrok

Sądu
Najwyższego
z dnia
28
maja
2002
roku,
sygn.
akt III
KKN
452/99).

W
niniejszej
sprawie
mamy
do
czynienia
z
niezasadnym,
nieprawidłowym
zatrzymaniem
stwierdzonym
w
postanowieniu
Sądu
Rejonowego
dla
Warszawy
-
Śródmieścia
w
Warszawie
z dnia
2
sierpnia
2022
r. w
sprawie
o
sygn.
akt II
Kp
3136/20.
W
świetle
tego
orzeczenia
w
ocenie

Sądu
Okręgowego
zatrzymanie
wnioskodawcy
było
niewątpliwie
niesłuszne,
bowiem
– jak
wskazał
już
sąd
rejonowy
w ww.
orzeczeniu
–
analiza
zgromadzonych
w
sprawie
materiałów
w
żaden
sposób
nie
pozwała
na
przyjęcie,
że w
chwili
zatrzymania
M. O.
zachodziło
uzasadnione
podejrzenie
popehnienia
przez
niego
czynu
zabronionego.
Z
zeznań
przeprowadzającego
czynność
zatrzymania
funkcjonariusza
Policji
nie
wynika,
by

skarżący
zachowywał
się
tak,
jakby
chciał
dokonać
zamachu
na
osoby
czy
mienie,
bądź
też
wspierał
powyższe
swoim
zachowaniem.
Sąd
wskazał
nadto,
iż
niezależnie
od
oceny
prawnej
zachowania
wnioskodawcy,
nadal
jego
zatrzymanie
nie
znalazłoby
oparcia
w
obowiązujących
przepisach,
bowiem
nie
zachodziła
wobec
niego
obawa
ucieczki
lub
ukrycia
się czy
też
zatarcia
ślaków

przestępstwa,
posiadał
przy
sobie
dowód
osobisty,
nie
stwierdzono,
by był
poszukiwany,
nie
kierowano
wobec
niego
wniosku
o
przeprowadzenie
postępowania
w
trybie
przyspieszonym
(k.65
akt II
Kp
3136/20).
Wobec
powyższego
Sąd
Okręgowy
stwierdził
występowanie
ogólnej
przesłanki
z art.
552
kpk.
Dokonując
oceny
wysokości
należnego
wnioskodawcy
zadośćuczynienia
Sąd
miał
na
uwadze,
iż
zadośćuczynienie
za

doznaną
krzywdę
to
odszkodowanie
za
szkodę
niematerialną
wynikłą
z
wykonania
kary,
tymczasowego
aresztowania,
zatrzymania
czy
wykonywania
środka
zabezpieczającego,
a
stanowią
ją
negatywne
przeżycia
psychiczne
wiązące
się nie
tylko
z
faktem
pozbawienia
wolności
(izolacja
więzienna,
przebywanie
z
innymi
osobami
pozbawionymi
wolności,
dolegliwe
warunki
odbywania
kary),
ale
np.
również
to, że
osoba
taka w
okresie

odbywania
kary
utraciła
to, co
nazywa
się
dobrym
imieniem.
Sąd
podziela
stanowisko
zaprezentowane
w
wyroku
Sądu
Apelacyjnego
w
Warszawie
z
9.06.2020
r., II
AKa
393/19,
iż
zadośćuczynienie,
wobec
niewymierności
szkody
niemajątkowej,
ma
zrównoważyć
negatywne
przeżycia
i jest
swoistego
rodzaju
rekompensatą
za
naruszenie
dóbr
osobistych.
Powinno
mieć
charakter
kompensacyjny,
wobec
czego
jego
wysokość
z

jednej
strony
musi
przedstawić
wartość
ekonomicznie
odczuwalną,
z
drugiej
strony
powinno
być
utrzymane
w
rozsądnych
granicach.
Wysokość
zadośćuczynienia
musi
być
utrzymana
w
rozsądnych
granicach,
przy
czym
zgodnie
z art.
445 §
2 k.c.
zadośćuczynienie
winno
być
„odpowiednie”.
Winna
to być
odczuwalna
dla
wnioskodawcy
wartość
ekonomiczna,
odpowiadająca
aktualnym
warunkom
i
przeciętnej
stopie
życiowej
społeczeństwa,
musi

	<p>uwzględnić jej indywidualny wymiar, w tym konkretne cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ich rodzaj, czas trwania i natężenie (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13.06.2014 r., sygn. akt II AKa 150/14).</p>							
Inne								
3.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="464 1451 624 1585"></td> <td data-bbox="624 1451 775 1585">Art. 554 § 4 k.p.k.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 1585 624 1794">Zwiężle o powodach podstawy prawnej</td> <td data-bbox="624 1585 775 1794"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 1794 624 2045">Postępowanie jest wolne od kosztów sądowych. W razie</td> <td data-bbox="624 1794 775 2045"></td> </tr> </table>		Art. 554 § 4 k.p.k.	Zwiężle o powodach podstawy prawnej		Postępowanie jest wolne od kosztów sądowych. W razie		
	Art. 554 § 4 k.p.k.							
Zwiężle o powodach podstawy prawnej								
Postępowanie jest wolne od kosztów sądowych. W razie								

uwzględnienia
roszczeń
choćby w
części
wnioskodawcy
przysługuje
od Skarbu
Państwa
zwrot
uzasadnionych
wydatków,
w tym
z tytułu
ustanowienia
jednego
pełnomocnika.

Zgodnie z
§ 16
Rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości
w sprawie
opłat za
czynności
radców
prawnych
z
22.10.2015
r. (Dz.U.
z 2015 r.
poz. 1804)
wniosek o
zasądzenie
kosztów
zastępstwa
prawnego
może
zawierać
oświadczenie
o
wysokości
kosztów
obciążających
stronę z
tytułu
wynagrodzenia
radcy
prawnego.
Wobec

	<p>powyższego, z uwagi na uwzględnienie wniosku o zadośćuczynienie w części i odszkodowanie, Sąd uwzględnił wniosek w zakresie kosztów ustanowienia pełnomocnika.</p>							
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU W PRZEDMIOCIE ŻĄDANIA</p>								
<p>Związłe o powodach rozstrzygnięcia</p>								
<p>Odszkodowanie</p>								
<p>1.</p>	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="464 1193 576 1323">Kwota główna</th> <th data-bbox="576 1193 679 1323">Odsetki</th> <th data-bbox="679 1193 783 1323"></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="464 1323 576 2018"></td> <td data-bbox="576 1323 679 2018"> <p>Na odsetki podstawowe art. od 552 § dnia 4 prawomocności k.p.k. orzeczenia uwzględniono wniosek dnia o zapłaty odszkodowanie w wysokości 600 zł, zgodnie z przedłożonym potwierdzeniem</p> </td> <td data-bbox="679 1323 783 2018"></td> </tr> </tbody> </table>	Kwota główna	Odsetki			<p>Na odsetki podstawowe art. od 552 § dnia 4 prawomocności k.p.k. orzeczenia uwzględniono wniosek dnia o zapłaty odszkodowanie w wysokości 600 zł, zgodnie z przedłożonym potwierdzeniem</p>		
Kwota główna	Odsetki							
	<p>Na odsetki podstawowe art. od 552 § dnia 4 prawomocności k.p.k. orzeczenia uwzględniono wniosek dnia o zapłaty odszkodowanie w wysokości 600 zł, zgodnie z przedłożonym potwierdzeniem</p>							

		przelewu takiej kwoty na rzecz pełnomocnika.	
Zadośćuczynienie			
2.	Kwota główna	Odsetki	
		Dokonyjąc odsetki oceny ustawowe zgromadzonego w dniu przedmiotowej sprawie orzeczenia materiału dowodowego zdaniem zapłaty Sądu Okręgowego wniosek pełnomocnika wnioskodawcy zasługuje na częściowe uwzględnienie. Na podstawie art. 552 § 4 k.p.k. Sąd zasądził na rzecz wnioskodawcy kwotę 4000 zł. Wnioskodawca wniósł o	

zasądzenie
kwoty

w
wysokości
10000

zł
natomiast
prokurator

o
zasądzenie
kwoty

w
wysokości
500
zł.

W
wyniku
zatrzymania
wnioskodawca
nie

odniósł
żadnej
szkody
fizycznej.

Wskazać
należy,
iż

udzielono
mu
niezbędnej
opieki
medycznej.

Zatrzymanie
wnioskodawcy

trwało
ponad
20
godzin,
nie

przekroczyło
zatem
jednej
doby

(mogło
zaś

trwać
do 48
godzin).

Opisywanych

przez
wnioskodawcę
cierpień
nie
można
bagatelizować,
niemniej
nie
miały
one
charakteru
ciężkiego.
Przed
wszystkim
związane
były
one z
troską
o
najbliższych
(narzeczoną,
ojca),
z
drugiej
strony
wnioskodawca
wskazywał
na
niedogodności
związane
z
pobytem
na
komendzie,
głównie
w
zakresie
zaspokojenia
podstawowych
potrzeb
(ograniczona
możliwość
skorzystania
z
toalety,
odczucie
głodu).
Dodatkowo
wnioskodawca
był

skrepowany
sposobem
przeprrowadzenia
rewizji
osobistej
i
nieformalnym
traktowaniem
go
przez
policjantów.
Należy
zauważyć,
iż
zatrzymanie
spowodowało
dodatkowe
przykre
konsekwencje
dla
wnioskodawcy
w
środowisku
znajomych,
a
także
zawazyło
na
decyzjach
w
zakresie
swobody
manifestowania
swoich
przekonań.
Nie
ulega
wątpliwości,
że
wnioskodawca
został
zatrzymany
w
okolicznościach,
które
należy
ocenić
przez
pryzmat
chronionych

konstytucyjnie
wolności
zgromadzeń
i
wolności
słowa.
Wnioskodawca
realizując
swoje
prawa
jako
obywatel
został
niezasadnie
zatrzymany
i
pozbawiony
wolności.
Konsekwencje
działań
ze
strony
funkcjonariuszy
Policji
istotnie
zachwiały
zaufaniem
wnioskodawcy
do tej
formacji,
doprowadziły
do
utruty
dobrego
imienia
w
środoisku
znajomych
(wnioskodawca
nie
miał
obowiązku
afiszować
się ze
swoimi
poglądami,
które
zostały
w ten
sposób

ujawnione),
a
także
pośrednio
wpływały
na
jego
przyszłe
decyzje
dotyczące
udziału
w
podobnych
wydarzeniach.
W
ocenie
Sądu
wnioskodawcy
należy
się
zatem
stosowna
rekompensata
tytułem
zadośćuczynienia
za
doznaną
krzywdę,
zasądzona
przez
Sąd
kwota
z
drugiej
strony
nie
będzie
stanowiąc
nieuzasadnionego
nadmiernego
wzbogacenia,
o
którym
niewątpliwie
należałoby
mówić
w
przypadku
przyznania
wnioskowanej

	<p>kwoty 10000 zł. Wnioskodawca bowiem nie uciął fizycznie w wyniku zatrzymania, a po zakończeniu przesłuchania został zwolniony. Jednakże z uwagi na okres zatrzymania oraz wskazane powyżej cierpienia psychiczne towarzyszące zatrzymanemu, zarówno w trakcie prowadzenie czynności jak również po zwolnieniu, kwota w wysokości 4000 zł jawi się jako odpowiednia.</p>	
Inne		

3.		---	
INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3.	Pełnomocnik w głosach końcowych wniósł o zwrot kosztów ustanowienia pełnomocnika w kwocie 1100 zł. Dochodzona kwota nie przekraczała sześciokrotności stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu. Na podstawie art. 554 § 4 k.p.k. Sąd zasądził zwrot uzasadnionych wydatków z tytułu ustanowienia jednego pełnomocnika w sprawie w kwocie 1100,- zł zgodnie ze złożonym oświadczeniem.		
KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4.	Na podstawie art 558 k.p.k. koszty postępowania w sprawach o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie ponosi Skarb Państwa. W związku z powyższym, kosztami postępowania niniejszej sprawy obciążono Skarb Państwa.		

PODPIS
